

Arrest

nr. 64 065 van 28 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 10 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest van 8 juni 2011 met nr. 62 826 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. TASNIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt:

"in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet, wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies, Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Uit het paspoort van betrokkene blijkt dat hij op 28.06.2007 het Schengengebied is binnengekomen. Hij toont verder niet aan dat hij zich bevindt in een prangende humanitaire situatie zoals bedoeld in de vernietigde instructies, Aldus voldoet hij niet aan de voorwaarden die noodzakelijk zijn om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van één van de criteria van de vernietigde instructies van 19 juli 2009.

Wat het gegeven betreft dat betrokkene wenst te huwen en een aanvraag tot vestiging wenst in te dienen, hierbij dient te worden opgemerkt dat betrokkene heden nog niet gehuwd is met mevrouw De Wolf, Verder toont betrokkene niet aan dat hij een duurzame relatie onderhoudt met mevrouw De Wolf. Bovendien dient er te worden opgemerkt dat betrokkene door zijn gedrag een actueel gevaar vormt voor de Belgische Staat. Verzoeker werd namelijk op 08.09.2010 veroordeeld tot 40 maanden gevangenis door het Hof van Beroep te Brussel voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs, verdovende middelen - aan anderen het gebruik te hebben vergemakkelijkt of er toe hebben aangezet."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot formele motivatieplicht van de administratieve beschikkingen, artikel 62 van de wet van 15.12.1980 (verblijf), Artikel 8 en 6.1 van de Europese Conventie mbt de vrijwaring van de Rechten van de Mens Dwaling bij het nemen van de beslissing. Gebrek aan goed bestuur. Bij inleiden van zijn verzoek tot regularisatie toont vertoger aan dat hij in een prangende humanitaire situatie bevond zoals wettelijk voorzien. Vertoger kon niet op rechtmatige wijze een woonst betrekken, een betrekking hebben gelet op de afwezigheid van enige vergunning, waardoor hij uiteraard in een zeer precaire en arme, mens onterende situatie terecht kwam. Het aangehaalde motief is dus verkeerd en wordt bovendien ook niet formeel gemotiveerd. Wanneer de overheid meent dat vertoger in gebreke bleef te bewijzen dat hij in een prangende situatie verkeerde diende de overheid te motiveren waarop zij zich kon steunen om het tegengestelde te weerhouden. Het tweede motief van de overheid is terzake niet dienend daar waar vertoger inderdaad veroordeeld werd voor feiten die hij nog steeds betwist te hebben begaan in het verleden. De veroordeling voor feiten "begaan in 2009" betreft dus geen actualiteit waardoor nu vertoger een actueel gevaar zou uitmaken voor de Belgische Staat. Dat bovendien vertoger te bevelen het territorium te verlaten een schending uitmaakt van de elementaire mensenrechten nu hij eenmaal het plan heeft in het huwelijk te treden met mevrouw (D.W.) en dit plan reeds meer dan twee jaren lang aanhoudt; Dat mevrouw (D.W.) de Belgische nationaliteit heeft en dat haar de toegang tot het vaderland onmogelijk kan ontzegd worden."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

Verzoekers kritiek dat wanneer de "overheid meent dat vertoger in gebreke bleef te bewijzen dat hij in een prangende situatie verkeerde, de overheid diende te motiveren waarop zij zich kon steunen om het tegengestelde te weerhouden", kan niet worden gevolgd. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in zijn aanvraag nergens heeft uiteengezet in welke prangende humanitaire situatie hij zich meent te bevinden. De gemachtigde heeft dan ook terecht geoordeeld dat verzoeker niet aantoonde dat hij zich in een prangende humanitaire situatie bevindt en aldus niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie. Het is uiteraard aan de verzoekende partij om de nodige

toelichting en stavingstukken over te maken van de gronden op basis waarvan men meent in aanmerking te kunnen komen voor regularisatie. Verzoeker is dienaangaande zelf in gebreke gebleven.

Betreffende het enige element dat verzoeker heeft aangehaald in zijn aanvraag, met name dat hij "als echtgenoot het recht heeft een aanvraag van vestiging in te dienen op basis van de omzendbrief van 21/10/2001 en van de artikels 40 en volgende van de wet van 15.12.1980", wordt in de beslissing het volgende gemotiveerd: *"Wat het gegevens betreft dat betrokkene wenst te huwen en een aanvraag tot vestiging wenst in te dienen, hierbij dient te worden opgemerkt dat betrokkene heden nog niet gehuwd is met mevrouw (D.W.). Verder toont betrokkene niet aan dat hij en duurzame relatie onderhoudt met mevrouw (D.W.)."* Verzoekers betoog kan niet worden gevolgd.

Verzoekers kritiek dat hij geen actueel gevaar zou uitmaken voor de Belgische Staat en dit een schending uitmaakt van het recht om in het huwelijk te treden, kan evenmin worden aangenomen. De gemachtigde heeft desbetreffende gemotiveerd dat: *"Bovendien dient te worden opgemerkt dat betrokkene door zijn gedrag een actueel gevaar vormt voor de Belgische Staat. Verzoeker werd namelijk op 08.09.2010 veroordeeld tot 40 maanden gevangenis door het Hof van beroep te Brussel voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs, verdovende middelen - aan anderen het gebruik te hebben vergemakkelijkt of er toe te hebben aangezet."* Verzoekers kritiek kan aan de voormelde vaststelling van de gemachtigde geen afbreuk doen. Artikel 8, 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden uitdrukkelijk bepaalt dat een inmenging van het openbaar gezag met betrekking tot de uitoefening van het in artikel 8, 1 vermelde recht is toegestaan wanneer deze nodig is ter vrijwaring van de nationale veiligheid en de openbare orde, voor het economische welzijn van het land, voor de vrijwaring van de orde, de preventie van strafrechtelijke inbreuken, de bescherming van de gezondheid en de moraal, of voor de verdediging van de rechten en vrijheden van derden. Het is niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij besluit dat inbreuken op de wetgeving inzake drugs, verdovende middelen schendingen uitmaken van de openbare orde.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC